

Віват!

Красуня, спортсменка, чемпіонка — наша зіркова землячка Марина Мажула.

У День незалежності подарували Україні золото!

Веслувальники Сергій Ємельянов та Марина Мажула, які представляють Волинь, стали чемпіонами світу з параканое у Португалії

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

Сергій, уродженець Кременчука, що на Полтавщині, уже вдруге переміг на світовій першості. А от волинській невісточці Марині Мажулі, жительці села Замшани Ратнівського району, вдалося досягти блискучого результату не завдяки досвіду — вона вперше сіла в каное торік у березні. 18 місяців виснажливих тренувань і моральна підтримка чоловіка — Володимира Мажули — ось запорука її успіху.

Марина родом із Миколаївщини, у Замшани 7 років тому її привело кохання. Важкі ураження опорно-рухового апарату, через які вони обоє з чоловіком — візочники, не змусили відмовитися від активного, повноцінного життя.

Важкі ураження опорно-рухового апарату, через які вони обоє з чоловіком — візочники, не змусили відмовитися від активного, повноцінного життя.

Жінка прекрасно малює, фотографує. Без Мажул не обходилися жодні змагання серед спортсменів з інвалідністю, брали вони активну участь і в художній самодіяльності. Про це чудове подружжя розповідала «Цікава газета на вихідні» у червні.

Звичка викладатися на «всі сто» у кожній справі допомагає Марині також у великому спорті. От і на чемпіонаті світу Сергій Ємельянов обійшов бразильця Кайво Карвальо на 0,73 секунди, а Марина виграла у суперників взагалі майже корпус (1,130 секунди). Блискуча перемога — найкращий подарунок землякам у День Незалежності України.

До речі, ще одну нагороду в «синьо-жовту» скарбничку — бронзову — приніс Микола Синюк із Дубна.

Ще про спорт читайте на с. 8

Мить тріумфу Сергія Ємельянова.

Найпалкіший уболівальник Марини — її чоловік Володимир.

РЕКЛАМА

JASMINE
НА РОБОТУ ПОТРІБНІ ШВАЧКИ, ПОМІЧНИКИ ШВАЧОК.
Заробітна плата висока.
Робота — у центрі Луцька в комфортних умовах.
Тел. 095 135 42 08

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:
(вахтовий метод: 15 днів роботи, 15 днів відпочинку, офіційне працевлаштування).
Заробітна плата від 8000 грн.
● водія на бус 5 тонн;
● бетонярів;
● електрозварників;
● автокранівника на ЗІЛ 133 ГЯ (зарплата 8500 грн).
Тел.: (0332) 78-24-08, 0996366015.

Знай наших!

Фото з facebook-сторінки Наталії Попової.

НАЙВИЩИЙ ПАМ'ЯТНИК У СВІТІ ВДЯГНУЛИ У НАЙБІЛЬШУ ВИШИВАНКУ

На унікальний виріб для монумента Кобзареві у Ковелі пішло 36 метрів тканини, а головна частина сорочки (маніжка) має розміри 180x80 см. Пояс — 8 метрів (на фото)

Спочатку планували вишити гладдю, відтак на ній є частини, виконані у різних техниках. Загалом до справи долучилося понад дві з половиною тисячі людей. Стібки на сорочці зробили і захисники Донецького аеропорту, бійці 80-ї бригади Андрій Луцик та Віталій П'ясецький.

Зверніть увагу!

Здорожчання газу — необхідність чи шлях до нової економічної кризи?

Підвищення споживчих тарифів, зокрема регулювання ціни на голубе паливо, — одна з ключових вимог МВФ для надання чергового траншу. Усе просто: хочете грошей — покажіть, що виконуєте умови, які забезпечать повернення фінансів у майбутньому. А тепер — від слів до цифр. Що означає та чим загрожує збільшення ціни на газ?

с. 5

Вітаємо!

Високолітній ювілей — 75 років — святує Галина Степанівна КОНСТАНКЕВИЧ,

мама двох доньок, бабуся чотирьох онуків, двох правнуків, щаслива дружина, яка береже сімейне вогнище 54 роки.

Чотири десятиліття трудової біографії загартували і сформували енергійний і вольовий характер, активну життєву позицію. Участь у роботі громадської організації «Неспокійні серця» стала ще однією гранню творчої самореалізації. Багато зроблено і пережито, та попереду ще досить часу для родини і людей.

Дорога наша імениннице, ми бажаємо вам міцного здоров'я, щастя, довгих років життя для творення добра і радості. Божого вам благословення і хай ангел-охоронець береже на усіх життєвих шляхах.

Вам сьогодні, наша рідна, 75.

Із вдячністю ми хочемо вітати
За мудрість маминих порад,
За вміння всім завжди допомагати,
За приклад матері й господині
І за теплі руки золоті

Нехай Господь пошле благословення,
Нехай здоров'я й сил дарують всі святі.
Дякуємо вам за любов, турботу, доброту. Низький наш уклін.

З повагою та любов'ю чоловік Мирослав, доньки Ірина та Неля, зяті Микола, Влад, онуки Богдан, Орест, Роман і Соломія, правнучки Яна, Єва.

Цифри Факти

Волинь

●Родина Веретенських із Ново-волинська перемогла у конкурсі під назвою «Я по світу їду у вишиванці», який пройшов у День Незалежності, в номінації «Національна родина» і отримала приз — поїздки в Париж. Переможця журі вирішило обрати за допомогою оплесків присутніх. Серед претендентів були ті, хто вже зайняв перші місця у різноманітних номінаціях («З бабусиною скрині», «Найкраща жіноча вишиванка», «Найкраща чоловіча вишиванка», «Ми маленькі українці», «Національна родина», «Гламурна вишиванка», «За активну участь»). Вбрання для всіх членів родини мама виготовила власноруч.

●У Луцьку, в мікрорайоні Вересневе, вшанували пам'ять жертв Голокосту. Присутні помолитися біля пам'ятника загиблим у серпні, вересні та грудні 1942 року євреям із Луцька і навколишніх населених пунктів та поклали до підніжжя камінці, лампадки і квіти. У Волинському єврейському общинному центрі ім. Ісаака Долинського відбулася вистава, присвячена пам'яті жертв Голокосту.

●На Волині ввіймали групу мисливців-нелегалів. Четверо жителів села Кукли Маневичького району незаконно полювали в урочищі Дубинка Куклинського лісництва Поліського лісгоспу. У порушників вилучили 2 незареєстровані мисливські рушниці.

●100-літній ювілей відзначила Єпистимія Датчук зі Старої Виживки. Привітати довгожительку з'їхали гості не лише з України, але й з-за кордону. Одна з онучок разом із чоловіком привезли на радість бабусі зі Швейцарії маленького правнучка Леонардо. Шкодує старенька, що правнучка з Нью-Йорка через зайнятість не змогла навідатися. Прибули і родичі з Росії та Білорусі. «Усі вони — мій неоціненний скарб», — щиро радіє гостям Єпистимія Датчук. ■

Візит

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Екскурсію керівники уряду та голові облдержадміністрації провів директор заводу Володимир Маракулін (праворуч).

Губернатор Савченко у вишиванці зустрічав прем'єра Гройсмана в тенісці

Високопосадовець під час візиту на Волинь побував на двох підприємствах, похвалився здобутками влади і зробив чимало яскравих світлин для Facebook

Олег КРИШТОФ

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман у День Державного прапора, 23 серпня, завітав на ДП «Луцький ремонтний завод «Мотор». Побачивши журналістів, які чекали (хоча і недовго) керівника уряду на території режимного об'єкта, він відзначив хорошу погоду й бадьоро попрямував до виробничих цехів. Супроводжували прем'єра місцеві посадовці: голова ОДА Олександр Савченко, секретар Луцької міськради, в. о. міського голови Григорій Пустовіт, а ще нардепи Сергій Мартиняк та Ігор Лапін. Волинські чиновники вдягнулися у вишиванки, один парламентар — у класичному костюмі, інший — в сорочці, а Гройсман у темній тенісці — доволі неофіційно.

Швиденько пробіглися приміщеннями заводу, після чого прем'єр поспілкувався з пресою. Володимир Борисович привітав усіх зі святом і сказав, що «Мотор» — хороше підприємство. Далі модератор дав можливість журналістам поставити декілька запитань столичному гостю.

Спочатку хтось із мас-медіа поцікавився цінами на газ. Відповідь не втішила. Гройсман

сказав, що підвищувати ціну на паливо Україні змушують зовнішні борги, для погашення яких потрібно залучати нові позики на умовах кредиторів. Втім, наголосив, що «між двома поганими рішеннями вибере те, що найменше нашкодить українським громадянам».

Далі прозвучало запитання про реформу Укрпошти, а точніше про закриття відділень у волинських селах. Склалося враження, що прем'єр ніколи раніше не чув, що за новими стандартами листоноші обслу-

« — Я захищатиму керівництво митниці і ДФС, яке буде боротися з цією контрабандою, — запевнив прем'єр. »

говуватимуть величезні території «методом ромашки»: одного дня йдуть в одне село, наступного — в інше. Втім, пообіцяв вивчити ситуацію.

«Я подивлюся на цю проблематику. Доручу міністру інфраструктури провести зустрічі з керівництвом Укрпошти, щоб з'ясувати, чи немає тут перегини... Але я не займаюся безпосередньо управлінням цим підприємством», — відзначив глава уряду.

Ще один пункт розмови Гройсмана з волинськими журналістами стосувався протидії корупції на митниці. За його словами, поки урядовці боролися зі старими схемами контрабанди, з'явилися нові, у яких змішані працівники державних органів. Прем'єр заявив, що невдовзі оприлюднить імена чиновників, причетних до незаконного вивезення лісу за кор-

дон. А ще Володимир Гройсман наголосив, що нині через великий тиск очільникам митниці працюється зовсім непросто.

«Я захищатиму керівництво митниці і ДФС, яке буде боротися з цією контрабандою», — запевнив прем'єр.

Після візиту на «Мотор» Гройсман вирушив у центр Луцька, де тепло і невимушено спілкувався зі своїми прихильниками. Згодом на офіційній сторінці прем'єра у Facebook опублікували добірку фотографій із таким коментарем: «Мені

сказали, що сьогодні у Луцьку мав проходити флешмоб до Дня прапора. Якщо його ідея була в тому, аби зібрати якомога більше красивих, усміхених, із щирим серцем людей — то я за такі акції. І не тільки у Луцьку». Цей допис у моїй новинній стрічці з'явився з позначкою «реклама».

Крім обласного центру, Володимир Гройсман під час візиту на Волинь відвідав місто залізничників, де підтримав ініціативу «Укрзалізниця» щодо будівництва контейнерного терміналу на станції Ковель та електрифікації дільниці Ковель — Ізов. Про це повідомила прес-служба підприємства, журналістів з Луцька на зустріч прем'єр-міністра з працівниками вагонного депо не запрошували. ■

Більше фото і відео з події на сайті volyn.com.ua.

Цифри Факти

Рівне

●Селище Гоща стало переможцем III Всеукраїнського конкурсу «Неймовірні села України 2018». У рамках проекту населений пункт отримає винагороду — 100 тисяч гривень, а його представник матиме унікальну можливість від проекту «Німецько-український агрополітичний діалог» відвідати восени цього року Німеччину з метою обміну досвідом щодо розвитку державного управління та коопераційного самоврядування.

●На Рівненщині значно впали надой молока. Це помітно, зокрема, на Андріївському ринку в обласному центрі. Продавці нарікають на відсутність дощу: «Земля чорна, як асфальт», «Корови перестали давати молоко», «По літрі на день дають. Де таке бачено?»

●Тризуб із кульок розміром 100 на 60 метрів виклали у Рівному. Цей процес тривав дві години. Таким чином був зафіксований рекорд, а 2 тисячі кульок потім роздали діткам.

●У Рівному відбувся турнір «Найсильніша людина України 2018». Це звання виборів 22-річний киянин Олексій Новіков серед десятих стронгменів, які вправлялись у шести естафетах. Головним суддею був найсильніший чоловік планети Василь Вірастюк.

●Кований «Гороскоп» — знаки зодіаку з металу — встановили на Лебединці у Рівному. Його виготовили ковалі з різних міст і країн, які вже всьоме зібралися в місті на Міжнародному фестивалі ковальського мистецтва «Металево серце України». Методом голосування гостей та мешканців міста буде визначено найкращу фігуру.

●У Рівному таксист стріляв у пасажирів. Свідки ситуації розповіли, що 32-річний та 51-річний чоловіки намагалися побити водія. 48-річний перевізник вирішив захиститися, зробивши декілька пострілів із пристроєм для відстрілу гумових куль у нападників. Молодшого з пасажирів із пораненнями грудної клітки госпіталізували. ■

Точка зору

Панове депутати, не знищуйте книгарню «Освіта»!

Відкритий лист до Луцької міської ради та її виконавчих структур Богдана Свереди — депутата міської ради п'яти скликань, Почесного громадянина міста Луцька

ції міста. Яке значення вона має для освітніх Луцька та області? Можу запевнити, що не знайдеться жодного вчителя, який би не зайшов у книгарню щонайменше десятком разів протягом року.

Я працював понад 40 років в освіті міста. Про що завжди говорять учителі? Звісно, про учнів, уроки, підручники, науково-методичну, фахову та художню літературу, що її можна придбати лише в книгарні «Освіта». Не важко здогадатися, що на місці книгарні буде відкрито ще один «питейний» заклад, яких поруч є вже чотири.

Пригадується епізод із п'єси «Хазяїн» Івана Карпенка-Карого, коли інтелігенція Полтавщини звертається до Пузиря про

« На місці книгарні буде відкрито ще один «питейний» заклад, яких поруч є вже чотири? »

офіру на пам'ятник І.П. Котляревському. А той відповідає: «Котляревський мені без надобності». Так і нашим міським очільникам книгарня «без надобності». Складається враження, що нинішній міській владі байдуже, що люди співаються, одурманюються, «обидлюються». Але ж призначення влади — створювати умови для освітнього, інтелектуального та культурного розвитку громади!

А тепер ще раз про кошти, яких бракує в казні Луцька. Про що думали міська рада та її виконавчі структури, коли «подарували» 2 гектари землі колишнього «зеленого господарства» на вулиці Рівненській? Варто взяти до уваги, що ринкова ціна землі в Луцьку не менше 1000 доларів США за сотку. Тож не ганьбіться, панове. Не приймайте недолугого рішення!

Відкритий лист підтримали: екс-депутати Верховної Ради Володимир КАРПУК і Сергій СЛАБЕНКО; багаторічний перший заступник луцького міського голови Святослав КРАВЧУК; заслужені вчителі України Лідія ЖУМИК, Олег РОМАНЮК, Ольга РУДНИЦЬКА, Надія СИНЯ; заслужений лікар України Євген ШЕЙКО; заслужений журналіст України Валентина ШТИНЬКО; заслужений працівник культури Дмитро ГОЛОВЕНКО. ■

Доброго дня вам, люди!

Наше літо підколінкове...

Минає весела пора. Гояться колінця й облуплені носи. Мусять, бо скоро в школу. Колись років так 30 тому всі недоліки колін старанно прикривалися білими гольфами

У село професійний фотограф не часто приїжджав, а вже коли таки добирався раз чи два за літо, то було свято. Для мам, звісно. Бо ми сердилися, що треба злазити з високих черешень, пропускати свою чергу на гойдалку чи у класики не дограти, а бігти й розчесувати заплутані коси (спробуй тільки заплач, то одразу почуєш: «Завтра підстрижу ті патли, як не будеш заплітатися!»), вмиватися й обов'язково одягати «парадний» одяг, який подобався дорослим, але не нам. На наших ногах можна було бур'ян засівати – такі вони брудні, проте ми – щасливі й безтурботні. Пригадую, той дядько-фотограф приїде в село – і вже мами скликають нас по домівках, миють і своїм, і чужим дітиськам замурзані роти й банти в'яжуть усім без розбору, і гольфи надягають

Фото Володимира СІНЬКОВСЬКОГО.

Сестричка і братик Галина та Володя Цюри, які тепер живуть у Празі.

на брудно-подерті ноги, щоб потім поставити отак рядочком, щоб і не моргнули, бо зараз там звідкись вилетить пташка. Нічого звідти не вилітало. А ви запитуете тепер, гортаючи старі альбоми з фотографія-

ми, чому діти на всіх світлинах такі понурі й невеселі? Ми хотіли гратися й без того були щасливі, ніхто не хотів позувати фотографа, а він, бідний, мокрий, біля нас повзав, щоб добути таку-сяку усмішку.

фото lutskrada.gov.ua.

Лучани створили з вишиванок В'їзну вежу замку Любарта

27-ма річниця Незалежності України потішила жителів та гостей обласного центру Волині вже традиційною акцією «Українська вишиванка»

Долучитися до неї могли всі, хто прийшов на свято у вишитих сорочках. Цього разу присутні вишивалися так, щоб вибудувати перлину нашого міста – В'їзну вежу Луцького замку (на фото). Вперше такий захід відбувся в Луцьку 2007 року. Тоді понад три тисячі людей у вишитих сорочках вибудували тризуб. Минулоріч учасники акції виклали на Театральному майдані віночок. А цей рік запам'ятаємо вежею.

29 СЕРПНЯ

Сонце (схід – 6.26, захід – 20.12, тривалість дня – 13.46).
Місяць в Овні. 18–19 дні Місяця.
Іменинники: Демид, Яким, Лаврентій, Никодим, Борис.

30 СЕРПНЯ

Сонце (схід – 6.28, захід – 20.10, тривалість дня – 13.44).
Місяць в Овні. 19–20 дні Місяця.
Іменинники: Уляна, Мирон, Павло, Лев, Пилип.

Поїхав на Афон і втамував печалі одиноких

Закінчився двотижневий піст – Спасівка, приурочений Успінню Пресвятої Богородиці. Кожен вірянин складає його підсумки, як хороший господар збирає в засіки урожай. Олексій Артамонов, наш давній читач, розповів, що провів нещодавно 10 днів у монастирі святого Пантелеймона на горі Афон

Прочанин привіз зі святих місць ікону Богоматері «Втаму мій печалі», яку за благословенням владики Нафанаїла хоче подарувати, як підтримку самотнім людям, у церкву Луцького геріатричного пансіонату. «Як же ви на той Афон добули?» – запитую Олексія Євгеновича, знаючи, що поїздка не дешева, а він, уже старший чо-

ловик, один із тих самотніх цього закладу, котрі статками не похваляться. «Так Бог упорав, – радіє. – Знайшов найдешевший автобус, трохи коштів підзбирав. Правда, не без пригод. Ще й 50 євро в мене вкрали, але владику натомість 200 подарував. Тож хай одинокі люди втішаються молитвами біля афонського образу Богородиці».

Сміття на вулицях і в душах

Післясвяткові роздуми, нав'язані сюжетами із життя

Галина СВИТЛІКОВСЬКА

Уже стало звичним: масові гуляння в наших містах завжди завершуються купами сміття на вулицях і майданах, у парках і скверах. Не стало винятком і цьогорічне відзначення Дня Незалежності України. З'їхалося до Луцька на фольклорний фестиваль і на інші цікаві заходи багато гостей з-за кордону, з різних куточків України. І було перед ними соромно за наше невміння і небажання відпочивати цивілізовано, культурно.

Звичка залишати під ногами порожні пляшки й обгортки прижилася і в селах. Чекаю рейсового автобуса в моїй рідній Рудці-Козинській, що в Рожищенському районі. Зупинку нещодавно пофарбували, гарно оздобили.

– Це наша вчителька розмалювала, – хвалиться хлопчик, лузаючи насіння і спльовуючи лушпиння.

– Гарно зробили, але чи надовго? Вечорами підлітки тут збираються, сміються, – бурчать літні люди.

– Ні, то дядьки вчора на лавці пили пиво, – заперечує малий.

І лише одна з нас, із тих, хто стояв на зупинці, у дискусію не втручалася. Мовчки збрала розкидані обгортки й віднесла до смітника. Це була, до речі, донька моєї подруги Ірини Бас, молодда, красива жінка, викладач одного з навчальних закладів Луцька. Ось такий простий урок справжнього вболівання за чистоту.

Слова «святкувати» і «чаркувати», на жаль, для багатьох сьогодні стали синонімами. У захмелілих компаніях усі спілкуються матюками. Для лікарів такі дні найбільш «гарячі»: приймають потерпілих від алкогольних отруєнь, травмованих під час бійок і «п'яних» аварій. Пікніки зі спиртом – головна сімейна розвага в містах. Звідси – і сміття у парках, у людських душах і головах.

■ Прогноз погоди

Третій Спас – готуй рукавиці про запас

29 серпня відзначається свято Спаса Нерукотворного. Наші пращури говорили: «Третій Спас – хліба припас», оскільки до цього дня вже збирали новий урожай. Спостерегали: коли в цей день буде заморозок – осінь буде тривалою. А якщо журавель відлетить до третього Спаса, то на Покрову (14 жовтня) буде морозно

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **29–30 серпня – мінлива хмарність, без істотних опадів, вночі та вранці місцями туман.** Вітер південний, 3–8 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 8–13, вдень – 20–25 градусів тепла.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 29 серпня було 1992 року – плюс 35, найхолодніше – 1998-го – 4 градуси тепла.

Температура води в річці Стир – 22, в озері Світязь – 17 градусів.

У Рівному 29–30 серпня хмарно, без опадів. Температура повітря 29-го – 12–16, 30-го – 11–19 градусів тепла.

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.
Тел. 72–38–94.

Корона Сароки з України грає за неї жовтими, а й жовтими.

Газета
на вихідні

Цікава
«ЩАВКА»
за 23 серпня
ще у продажу!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТИ НА ВИХІДНІ» за 23 серпня:

Кохання на фронті: замість романтичної вечери при свічках – вогні ворожих куль

На заклик «Подаруйте печінку!» відгукнулось дві тисячі донорів

Микола Амосов: росіянин, якого назвали «більшим українцем» за Бандеру

І ВИ ЩЕ НЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ?

Погляд

Людмила ВЛАСЮК,
спеціальний кореспондент
«Газети Волинь»

Набридають ті, яких не любиш...

У кожного з нас є улюблені поети, бо вряди-годи таки доводиться цитувати їхні твори: часом для власного задоволення, а інколи, аби подарувати радість іншим. На випускному шкільному екзамені мені пощастило аналізувати вірш Василя Симоненка «Я закоханий палко, без міри...». У сімнадцять ці слова звучать неповторно і незабутньо

З того часу я носила в серці його поезію, виймаю її із пам'яті і тепер, коли вже до сліз зачитуюсь Сергієм Жаданом чи Юрієм Іздриком. І головне, що ці правильно римовані слова ніколи не набридають. Бо знецінюються ті, яких не любиш, а ці рядки просто живуть разом зі мною, формуючи ставлення і до життя, і до поезії. Чимало їх я вивчила напам'ять. Не хизуюсь цим, а просто намагаюсь пояснити міру своєї захопленості. Тому такими солодкими і водночас ностальгічними для мене є останні дні серпня. Сонячні, спрагли та по-справжньому літні. Щоразу вони нагадують про час, вулиці та будинки, серед яких доводилось дорослішати, перетворюючись з маленьких школярчиків із ранцями за плечима на серйозних учителів, лікарів, журналістів... Що мене формувало протягом усіх цих років? Люди, з якими випало спілкуватися, які навчали й застерігали, щось пояснювали, до чогось закликали. І я насправді їм вдячна за науку.

Часто згадую Маневичі, де отримала свій перший журналістський досвід. «Чому?» — запитаєте ви. Можливо, тому, що тепер я чітко розумію, якими важливими вони стали в моєму житті. Мені не вистачає багатьох людей, котрі творили мої дні яскравішими і кращими. Особливо тих, кого вже немає... Це дуже важливо — розуміти, хто взагалі зробив мене такою, якою є. Безумовно, це батьки, які подарували життя. А ще обставини, що склалися довкола, прочитані книги, почута музика, дороги й помешкання, села й міста, все те, чому раділа й чого боялася, чим переймалася. Тому не забула. Бо лише від нас залежить, чи залишаться вони з нами в майбутньому. У нашій пам'яті.

Шість років тому я отримала в подарунок збірку віршів Василя Симоненка, видану 1984 року, з передмовою Олесь Гончара «Витязь молоді української поезії». Такий щедрий для мене презент зробила Лариса Іванівна Гірук, учителька іноземної мови з багаторічним стажем, у якої довгий час квартирувала в Маневичах. На перший погляд, здавалось: випадкова людина у моєму житті. Зовсім, ні. Бо особлива вона ще й тим, що навчалася в десятирічці в Тарандинцях на Полтавщині (звідки родом) разом із Василем Симоненком. От—такі можливі повороти долі. Те, що тримає з дитинства, захоплює і в дорослому віці, і тому всі люди, яких зустрічаємо, — вкрай потрібні. Якось на кухні, за чашкою чаю, вона скромно розповіла, що проживали з українським поетом у сусідніх селах, ходили одними шкільними коридорами. «Мама викладала в нього біологію, він був старшим за мене на чотири роки. Коли вже Василь навчався в університеті, то завжди приїжджав на вечір зустрічі з випускниками. Читав свою поезію неголосно, якось ніби млявувато. Вірші — як вірші, хіба ж я тоді могла здогадуватися?! Був звичайним хлопчиною, як усі, однак першим закінчив нашу школу із золотою медаллю», — отак відкривалася Лариса Іванівна.

А я раділа, як мала дитина. І мені вже навіть просто приємно було спостерігати, як вона визирала у вікно з надією розгледіти постать листоноші, що тягне на велосипеді торбу з газетами і листами для неї. Як тихими вечорами сідала за стіл, умикала настільну лампу — і на папір рівеньким учительським почерком лягали літери. І летіли ті листи з далекої Волині в окупований Луганськ... Доки зв'язок не обірвався... Тому для мене важливі ці всі дзвінки і слова, бо набридають ті, яких не любиш. А на звістку від люблячих сердець чекаєш завжди! ■

РЕКЛАМА

МЕТАЛЕВІ ШТАХЕТИ

від виробника завширшки 10, 11, 13 см

28 кольорів + золотий дуб.

● Водостійні системи оцинковані та кольорові.

● Панельні огорожі.

Тел.: 0506446840, 0674933889.

Резонанс

ТРАМПА НЕ ЗАПРОСИЛИ НА ПОХОРОН МАККЕЙНА

Після боротьби з раком на 82-му році життя помер американський сенатор Джон Маккейн (на фото), який був великим другом України

Покійний не любив нинішнього президента США, усіляко його критикував і не захотів, щоб той був на його похороні. Трамп цього не вибачив і продовжив «війну» навіть із покійним Маккейном: відмовився публікувати офіційну заяву щодо смерті сенатора, а обмежився маленьким формальним співчуттям на своїй сторінці у Твіттері

Василь РОГУЦЬКИЙ

Як відомо, Дональд Трамп, щоб уколоти свого опонента, діяв на межі фолу. Він заявляв, що Маккейн прославився лише тому, що був у в'єтнамському полоні, а Трамп не любить тих, «хто бував у ньому». І це в той час, коли Джон Маккейн відмовився повертатись із в'єтнамської в'язниці доти, поки не відпустять усіх американських солдатів, хоч мав таку можливість як син адмірала! З війни він повернувся з поламаними руками та ногами. Любив повторювати: «Страх — це можливість дати сміливості, а не доказ боягузтва».

Джон ненавидів Путіна і вважав Росію більшою загрозою для світу, ніж Ісламську державу. Усіляко лобював надання Києву зброї: «Ми будемо жити у вічній ганьбі, якщо не дамо Україні леталь-

Це він сказав: «Росія – бензоколонка, яка керується мафією і притворюється країною».

ну зброю», — казав він. Маккейн дуже вболівав за нашу країну, був тут під час Революції гідності й доносив американцям правду про

«Ми будемо жити у вічній ганьбі, якщо не дамо Україні летальну зброю.»

неї.

А 31 грудня 2016 року з Петром Порошенком відвідав наших бійців на передовій у Широкиному, що біля Маріуполя. Президент

України згадує, що наших воїнів якраз обстріляли. «Я сказав Джону — ти американський сенатор, тобі не обов'язково там бути. Я, як Президент, маю бути зі своїми воїнами. І це перший раз, коли він образився на мене, навіть за те, що я подумав йому це запропонувати», — згадував Петро Олексійович.

...Джон Маккейн був справжнім та щирим. Певно, тому і любив нашу країну, бо її революція теж була справжньою та щирою. Він підтримував нас у найважчі моменти. Україна дякує тобі за це, Джоне! ■

Пряма мова

Петро ПОРОШЕНКО, Президент України, попросив вибачення в народі за те, що у 2014 році пообіцяв, що АТО триватиме години, а не місяці:

Тепер вже не так важливо, в якому контексті ті слова були сказані, неважлива образність цієї заяви. Люди сприйняли її як можливість завершити війну дуже швидко. Я шкодую, що породив завищені очікування. Щиро перепрошую, що подав надію, яка не збулася. Прикро, що дав обіцянку, яка не справдилася, і прошу за це вибачення. Це для мене дуже серозний урок обережного і відповідального ставлення до своїх слів. Я з цього зробив висновки. Із самого початку слід було націлити усіх на тривалу та виснажливу боротьбу за те, щоб звільнити кожен клатчик української землі.»

РЕКЛАМА

**31 СЕРПНЯ 2018 РОКУ
О 10-Й ГОД
У ПРИМІЩЕННІ МАЛОГО
ЗАЛУ НАРАД
(2-Й ПОВЕРХ)
КП «ЛУЦЬКВОДОКАНАЛ»
(М. ЛУЦЬК,
ВУЛ. ДУБНІВСЬКА, 26)
відбудеться «круглий стіл»**

з обговорення проекту рішення виконавчого комітету Луцької міської ради «Про затвердження Правил приймання стічних вод до системи централізованого водовідведення міста Луцька на 2018—2022 роки».

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ У СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

-ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:
- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю,
ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номери:

**(044) 338 26 94,
(098) 845 66 83, (063) 010 46 37**

■ Добра справа

«Нехай у цих оновлених стінах обличчя пацієнток завжди ясніють радістю»

Такі побажання з нагоди завершення капітального ремонту приміщення першого поверху жіночої консультації Луцького клінічного пологового будинку висловлювали секретар міської ради, виконувач повноважень міського голови Луцька Григорій Пустовіт та радник міського голови Ігор Поліщук, які схвально оцінили якість робіт

Фото з сайту lutskrada.gov.ua.

Головний лікар Луцького пологового будинку Михайло Токарчук (крайній зліва), секретар міської ради, виконувач повноважень міського голови Григорій Пустовіт, радник міського голови Ігор Поліщук та начальник управління охорони здоров'я Луцької міської ради Микола Якимчук приймали роботу будівельників.

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

ПІД ОДНИМ ДАХОМ ПРАЦЮВАЛИ І ЛІКАРІ, І БУДІВЕЛЬНИКИ

Добра слава цього лікувального закладу давно вийшла за межі краю, тож приїжджають до Луцька по допомогу не тільки волинянки, а й жительки багатьох інших областей України і навіть столиці. Найскладніші випадки, пов'язані з вагітністю й пологами, колектив бере на себе. І у жіночій консультації завжди багатолюдно. Тому організувати ремонт приміщення так, щоб відвідувачки не відчували незручностей, а лікарі могли якісно виконувати свої обов'язки, було непросто. Але

вихід знайшли: будівельники оновлювали поверхи почергово, крок за кроком, від покрівлі — до першого поверху.

— Потреба ремонту стояла гостро, адже жіночу консультацію відкрили ще у 1987-му. Міська влада вирішила проводити його поетапно, і це було виправдано, оскільки не довелося кудись переселятися, витратити кошти на оренду якогось тимчасового «притулку». У 2015–2016 роках було проведено роботи на четвертому поверсі, відремонтовано дах, перехідну галерею до стаціонару. Далі взялися за третій, потім — за другий поверх. І ось сьогодні вже оновлені

всі приміщення, окрім підвальних, — розповів головний лікар Луцького клінічного пологового будинку Михайло Токарчук.

ЗРОБЛЕНО НА СОВІСТЬ І З ЛЮБОВ'Ю

За 2015–2018 роки на реконструкцію жіночої консультації використано з бюджету міста понад 7 мільйонів гривень. Роботи на другому і першому поверхах, а також на сходових майданчиках виконував підрядник ПП «ЛУЦЬК-ЄВРО-БУД». Якістю ремонту представники міської влади залишилися задоволеними.

— Використано доброт-

ні матеріали, ось, наприклад, плитка під ногами — міцна, красива, не слизька, щоб майбутнім мамам було безпечно. І оздоблення стін, сходових майданчиків — сучасне. Сподіваємося, що пацієнтки жіночої консультації оцінять новий вигляд цього приміщення та отримуватимуть тут кваліфіковану допомогу. Для нас є пріоритетом поліпшення рівня медичного обслуговування лучан. Протягом двох років проведено чимало ремонтних робіт у лікувальних закладах нашого міста, — сказав, оглянувши сяючі коридори та кабінети, секретар міської ради, виконувач повно-

важень міського голови Григорій Пустовіт.

Перший поверх — «обличчя» консультації. У його реконструкцію вкладено понад мільйон гривень, тож і вигляд має відповідний. На ремонт сходових майданчиків з міського бюджету спрямували 1 395 800 гривень. Передбачено все до дрібниць. Приміром, зручні поручні, надійні матеріали, які добре миються. Готові відкрити двері для пацієнтів лабораторія, стоматологічний кабінет, реєстратура, у якій стоять стелажі для медичних карток, але з часом тут планують перейти на електронний облік.

«Перший поверх — «обличчя» консультації. У його реконструкцію вкладено понад мільйон гривень, тож і вигляд має відповідний.»

Частково оновили у відділенні обладнання і меблі. Решту, за словами Михайла Токарчука, буде придбано за позабюджетні кошти.

— Відчувається, що все тут зроблено на совість і з любов'ю, адже йдеться про здоров'я, самопочуття і гарний настрій жінок, які сюди будуть приходити. Продуманий дизайн, навіть кольори в оформленні приміщень підібрані спокійні, теплі, світлі. І для персоналу умови для праці стали комфортнішими. Луцький клінічний пологовий будинок — один із найкращих у Західній Україні за рівнем кваліфікації лікарів, багато зроблено тут і для того, щоб пацієнткам було зручно, затишно. Тож нехай у цих сяючих стінах обличчя жінок завжди ясніють радістю, — побажав радник міського голови Ігор Поліщук. ■

■ Зверніть увагу!

Здорожчання газу — необхідність чи шлях до нової економічної кризи?

Підвищення споживчих тарифів, зокрема регулювання ціни на голубе паливо, — одна з ключових вимог МВФ для надання чергового траншу. Усе просто: хочете грошей — покажіть, що виконуєте умови, які забезпечать повернення фінансів у майбутньому. А тепер — від слів до цифр

Сергій ВАСИЛЕВИЧ

Що означає та чим загрожує підвищення ціни на газ? Він коштуватиме не 7 гривень (заокруглимо) за 1 куб. м, а 11! Якщо брати середню платіжку волинської сім'ї, то вона зросте приблизно на 1000–1500 гривень. А ще таке здорожчання загрожуватиме збільшенням кількості боржників за «комуналку» паралельно зі зростанням бюджетних витрат на субсидії, а також низкою соціально-економічних проблем.

Чи можна відмовитися від програми МВФ? Так, однак не без наслідків. У разі ненадходження потрібних фінансів до державного бюджету відбудеться згортання урядових інвестицій, зокрема щодо соціальних виплат та заробітних плат. Не варто забувати

мінімум на десяток років.

Ще варіанти? Шукати компроміс із міжнародними кредиторами. І хоч щонайменше 8 альтернативних пропозицій уряду щодо регулювання ціни на газ для населення відхилили, шукати вихід із ситуації необхідно! Підвищення вартості, яке наполегливо пропонує МВФ, не підіймоне для звичайних українців, але і відмова від виконання програми Фонду загрожуватиме серйозною економічною кризою.

Звідки взяли такі великі борги та чому важливо не зупиняти реформи? Звісно, насамперед необхідно розуміти причину проблеми. Борги, які зараз не дають Україні розправити крила і злетіти у вир економічного розвитку, не виникли за час реформ, після 2014-го. Не спровокувала їх і війна. Період накопичення боргів як спосіб відкласти незручні для тодішньої еліти реформи — це 2009–2013 роки. Реформу газового ринку, земельну реформу, приватизацію, перенесення питання щодо вартості ПДВ

«Раніше був дешевим газ? Тільки тому, що за нього доплачувала держава, тобто все одно платники податків.»

лар по 45 гривень — готові?), різке збільшення безробіття, замороження зарплат, пенсій, подорожчання всіх товарів. Найдужче це відчують у державному секторі, а внаслідок цього і приватники потраплять у замкнуте коло. Про економічне зростання можна забути як

ЩО ГОВОРЯТЬ ЕКСПЕРТИ?

Павло КУХТА, економіст, фахівець у галузі фінансової політики, бюджетного процесу та пенсійної реформи, заступник голови в Стратегічній групі радників підтримки реформ:

— Вирішення питання газових тарифів розблокує отримання чергового траншу МВФ. Це є необхідним для уникнення дефолту, тому що це девальвація гривні, інфляція, щораз вищі ціни і безробіття, урізання бюджету. Отримати транш Фонду — найкращий варіант для України. Навіть суто з погляду ефекту для гаманців громадян — вищі тарифи пережити значно легше, ніж десятки відсотків інфляції (тобто стрімкого зростання цін взагалі на всі споживчі товари та послуги) чи падіння доходів.

Сергій ФУРСА, інвестбанкір, аналітик фінансового ринку, працівник інвестиційної компанії «Dragon Capital»:

— У 2005–2008-х боржником був український бізнес, а у 2011–2013 роках у борг уже жила Україна як держава — за рахунок кредитів, а не відповідно до коштів. Це колись мало закінчитись. За часів Януковича державний борг стрімко зріс, а резерви НБУ навпаки — знизилися вдвічі. Результат — спад ВВП, стрімке падіння гривні. Ми маємо занадто великі борги, які треба віддавати. Це болісний процес, але іншого виходу в нас немає.

Раніше був дешевим газ? Тільки тому, що за нього доплачувала держава, тобто все одно платники податків. Різниця в тарифах призводила до величезного дефіциту бюджету, який покривався боргом... Якщо ми не залучимо кошти МВФ, щоб розрахуватися зі старими боргами, на нас чекає дефолт — це і долар по 40, і ріст цін, і скорочення соцвиплат, і безробіття.

та ще чимало важливих речей, пропонували для України вже давно — і їх цілком можна було зробити ще після кризи 2008-го, щоб відновити стійке економічне зростання. Починати рухатися вперед необ-

хідно було значно раніше, ніж після 2014-го. Нової кризи та, мабуть, і військової агресії можна було уникнути, якби реформи були розпочаті вчасно. Саме тому так важливо здійснювати і не зупиняти їх зараз. ■

НОВИНИ КРАЮ

ВИСОКИ ВІДЗНАКИ — ШАНОВАНИМ ЗЕМЛЯКАМ

З нагоди Дня Незалежності України Президент України Петро Порошенко своїм указом нагородив заступника директора Волинського коледжу культури і мистецтв імені І. Стравинського Антона Антонока медаллю «За працю і звитягу»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Ще п'ятьом волинянам присвоєні почесні звання. Завідувач кафедри Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, доктор юридичних наук, професор Михайло Яцишин став заслуженим діячем науки і техніки України, музикант Сергій Шишкін — заслуженим діячем мистецтв, завідувач відділення Волинського обласного госпіталю ветеранів війни Олександр Круляк — заслуженим лікарем України, лісничий Клітицького лісництва державного підприємства «Камінь-Каширське лісове господарство» Анатолій Башук — заслуженим лісником, а директор Любешівської дитячо-юнацької спортивної школи Валентина Борисюк — заслуженим працівником фізичної культури і спорту України. ■

ВІН МРІЯВ ПОБАЧИТИ КРИМ УКРАЇНСЬКИМ

У неділю, 26 серпня, лучани, представники влади міста прийшли попрощатися із загиблим на Донеччині Георгієм Ольховським (на фото)

Марина ЛУГОВА

Відспівували героя у Свято-Троїцькому кафедральному соборі. Потім на Театральному майдані відбулася громадянська панаша-да. Секретар міської ради, виконувач обов'язків міського голови Григорій Пустовіт, звертаючись до присутніх, зазначив, що 23 серпня від кулі снайпера обірвалося життя ще одного українця. Старший лейтенант Георгій Ольховський був військовослужбовцем 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади. Чотири роки він захищав територіальну цілісність України на її східних рубежах. Уродженець Сімферополя, Георгій мріяв звільнитися в Крим і знову побачити його українським. Григорій Пустовіт вручив дружині Георгія Ольховського Віті Миколаївні орден Богдана Хмельницького III ступеня, яким її чоловіка нагороджено посмертно Указом Президента України Петра Порошенка.

Домовину з тілом загиблого траурною ходою пронесли проспектом Волі, а потім перевезли на міське кладовище у селі Гараздка. Герой захоронений на Алеї почесних поховань. ■

ЗА ТРИ ДНІ ВОДА ЗАБРАЛА 5 ЖИТТІВ

Минулого четверга в озері Світязь втопилися відпочивальники зі Львова

Богдана КАТЕРИНЧУК

Інспектор сектору комунікації поліції області Іванна Назарук розповіла, що тривожене повідомлення надійшло до правоохоронців приблизно о 15-й годині. З'ясувалося, що 28-річна жінка і її 11-літній син каталися на катамарані. В якийсь момент хлопчик стрибнув у воду, де було вже глибоко, і почав тонути. Мама кинулася за ним і теж пішла під воду. Обоє вони не вміли плавати... Коли інші відпочивальники побачили, що з лодьми сталася біда, то постіпилися на порятунок. Першою витягнули на берег жінку, потім знайшли і хлопчика. Прибули медики, але їхня допомога вже не знадобилася.

На жаль, число потопельників на Волині поповнилося за вихідні новими жертвами. У суботу в селі Вічині Рожкищенського району в озері Небіжка обірвалося життя 50-літнього чоловіка. Цього ж дня у Невірі, що на Любешівщині, в приватній компанії втопилися однорічна дівчинка. А в неділю у Сильному на Ківерцівщині у ставку на приватній території загинув 63-річний пенсіонер. З початку місяця, як повідомили у прес-службі управління ДСНС у Волинській області, — 16 потопельників (з них 4 дітей). ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

Репортаж із глибинки Катерина ЗУБЧУК

«ЗАЛІЗЕШ НА ГРУБКУ, ПІДМОСТИШ ЯКОГОСЬ ЛАХМАНА І ЛЕЖИШ, СЛУХАЄШ РОЗМОВУ ЧОЛОВІКІВ»

Може, хтось і поправить: мовляв, Головище — це ж село, яке входить до Самарівської сільради, і формально матиме рацію. Адже у книжці «Адміністративно-територіальний поділ Волинської області» справді є такий населений пункт. Але зауважимо, що утворився він у 1946 році. Тобто тоді, коли влада вирішила об'єднати хутори, яких довкруг Самарів було понад 70. Так з'явилось і село Козовата (у Вікіпедії можна знайти інформацію, що це «кутки села»). А люди, які тут проживають, таку формальність навіть не згадують. Ось і Іван Демидюк, до якого ми зайшли, вщодобавши обійстя в оточенні лісу із ознакою хорошого хазяїна — великою пасікою, говорив саме так:

— Хутір Головище ведеться фактично з моїх прапрадідів. Тут були одні Демидюки. А якщо і траплялося інше прізвище, то це вже через те, що до двач приставали чужі хлопці у приймаки і розбавляли Демидюків. І мій прадід Сидор спочатку жив у Самарях, а на літо сюди приїжджала сім'я випасати худобу — тут був літній табір. Та поступово перебралися сюди назавсім. Прадід був лісником і мисливцем крепким. З його розповідей знаю, що прапрадід Прокіп служив у царській армії, а як ішов у відставку, то дали йому тут наділ...

За нашими підрахунками, це могло бути наприкінці XIX чи на початку XX століття, коли Волинь була під Російською імперією. Не втримуємося від компліменту на адресу свого співрозмовника: не часто доводиться зустрічати у глибинці людину, яка знає свій родовід, пам'ятає не тільки те, як звали прадіда, прапрадіда, а й як жили предки, які уподобання вони мали.

— А знаєте, чого воно так сталося? — запитує чоловік і тут же пояснює: «Коли я був малим, то ніхто ж і не чув про радіо, а тим більше — телевизор. Бо ж і без світла довго жили на хуторі. Пам'ятаю, сходилися до діда Кирила на вечорниць мужики. Я тоді залазив на грубу і зверху лежав, підмостивши якогось лахмана, слухав їхні розповіді. А почути можна було багато що. І таке, наприклад: самарівський чоловік прийшов додому з армії і зустрівся біля церкви з односельчанами, то ті спитали: «Ну, що там по світах бачив?» І каже їм у відповідь: «Видів хатку, яка сама їде і за собою багато таких же будиночків везе». Це про поїзда, ясно, мова була — воював той чоловік із Полісся в Першу світову війну, тоді вперше і побачив його. Мужики поспухали і кажуть на те: «Тьху... Щоб ти так хліб їв... Як може без коня щось саме їхати, ще й за собою тягнути?» Ніхто з них не бачив цього дива.

І до того, які то були вечорниці, — ще така картинка з вуст Івана Григоровича:

— Мужики посходяться, курять, лампа гасова горить, баба тче — крос-

Господарям хати серед лісу не потрібний будинок — їх птахи будять.

Ось цей будиночок для бджіл — то вже пам'ятка про минуле.

Такі костюми колись на Поліссі мала кожна жінка.

«Хутір Головище фактично з мого прадіда ведеться — тут же одні Демидюки жили»

Нащадок цього роду Іван Григорович, який не покинув рідного місця і сьогодні зі своєю дружиною мешкає серед лісу неподалік села Самари Ратнівського району, виявився цікавим співрозмовником. Це людина, яку так і хочеться назвати поліським самородком

на (ткацький верстат) стоять, або цівки суче. І я, бувало, допомагав їй. А кросна викинув, коли стару хату розвалив, — цівенькі збереглися.

Коли німці в 1944 році відступали, то хутір Головище спалили дотла. З розповіді діда і батька Іван Григорович знає, що залишилося тут хат шість чи сім. Потім стало більше — до п'ятдесяти. А зараз знову лише зо два десятка. Але тих, де хтось живе, то й ще менше, — чимало пусток. Хтось помер, мольдь роз'їхалася. Як і п'ятеро дітей Демидюків. Іван Григорович і його дружина Ольга Олександрівна самі залишилися у своїй хаті на хуторі. Тішаться, коли родина збирається, — а це обов'язково буває у такі свята, як Великдень, Різдво, чи на день народження тата, мамі.

Івана Григоровича, коли мова зайшла про те, що він так і не покинув свого хутора. — Я міг залишитися в армії. У кінці строкової служби мені присвоїли звання молодшого лейтенанта (у запас ішов капітаном — у радянські часи по два рази на рік проходив перепідготовку у Володимирі-Волинському). Якби захотів, то мене б призвали. Коли була війна в Афганістані, то пропонували послужити. І відмовився...

Одне слово, сталося так, як, мабуть, мало бути: на свій хутір Іван Демидюк привів дружину Ольгу, тут народилися їхні діти. І десь—інде подружжя й не уявляє свого життя. 45 літ минуло, як вони побралися. У 1973-му було їхнє весілля. А познайомилися вони на музиках. Ольга — теж хуторянка — з Пристава. До клубу в село Самари тоді рідко ходили — збиралися хлопці й дівчата по хатах і веселилися.

— Зараз якби вийшов увечері та заспівав, — каже Іван Григорович, — то сказали б, що напився або «криша» поїхала. А тоді це було звичним.

Уже 45 років вони у парі.

На одному з хуторів, бо ж збиралися почергово то тут, то там, побачив я свою майбутню дружину. Їй було сімнадцять років, як ми поженилися, мені 21. А весілля тоді гуляли тиждень — у неділю воно починалося (то в молоді, то в молодого, то похмілля) і так само в неділю

гостиною закінчувалося.

— Колись гуляння було таким, що зараз можна в кіно показувати, — додає Ольга Олександрівна. І далі вже про те, чим саме воно цікаве: — Всі наші гості були в костюмах суто поліських — дуже гарних, барвистих.

РЕКЛАМА

ГУРТІВНА АГРОТЕХНІКА

МІНІ-ТРАКТОРИ
— Сінтай — Динма — «Фотон» — Донгфенг — ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ — Зірка — Зубр — Білорусь — Моторсіч

12-80 К.С.

Гарантія запасні частини, найкраще обслуговування, доставка.

Доступні ціни. Великий вибір.

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШОДУВАННЯ ВІДСТОГІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрути №4 та 9а
Тел.: (0332) 789-732, (099) 252-10-86
www.agrotehnika.info

DNIPRO

НОВЕ ПОКОЛІННЯ ЯКОСТІ ТА ЦІНИ.

м. Луцьк, р-к «Центральний», магазин «Дніпро-М», тел. (050) 606-02-99

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

ТЕПЛО ПОРТ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

FORESTA

СИЛА В ТВОЇХ РУКАХ

м. Луцьк, р-к «Центральний», магазин «Дніпро-М», тел. (050) 606-02-99

ЛИСТИ ПОЛІКАРБОНАТНІ
СОТОВІ • ХВИЛЯСТІ • МОНОЛІТНІ

ПРОДАЄМО полікарбонат і комплектуючі
Організуємо доставку по області
ВИГОТОВЛЮЄМО І ВСТАНОВЛЮЄМО навіси, козирки, теплиці

Тел.: 0506107079, 0962599493, 0667443772.
м. Луцьк, вул. Тухачевського, 29.
сайт: polycarb.lt.ua

■ Футбол

До Дніпра — хвацьким соколом, назад до Луцька — обскубанною куркою

Вигравши п'ять стартових поєдинків із загальним рахунком 10:0, у шостому лучани поступилися 0:5

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 6 тур. СК «Дніпро-1» (Дніпро) — «Волинь» (Луцьк) — 5:0 (1:0 — Олексій Чичиков, 32 хв.; 2:0 — Ігор Когут, 36 хв.; 3:0 — Дмитро Башлай, 59 хв.; 4:0 — Олександр Назаренко, 70 хв.; 5:0 — Володимир Польовий, 87 хв.).

26 серпня. Дніпро. Стадіон «Дніпро-Арена». Головний суддя Микола Кривонос (Київ).

«Волинь»: Богдан Когут, Сергій Петько, Василь Курко (Олексій Зінкевич, 84 хв.), Міха Горопевшек, Сергій Сімінін, Іван Цюпа, Олег Герасимюк, Євген Неплях (Володимир Коробка, 52 хв.), Хагназарі Сіаваш (Олександр Климець, 71 хв.), Денис Кожанов, Дмитро Козьбан (Ігор Карпенко, 74 хв.). **Головний тренер Андрій Тлума.**

Серпневого вечора вболівальники луцької «Волині» одержали вкрай освіжаючий «душ» — от неначе справді на голову вилили цілу діжку крижаної води! Адже після п'яти стартових перемог із загальним рахунком 10:0 у шостому турі лідер турнірної таблиці Першої ліги був знищений СК «Дніпро-1», неначе та бідолашна Ямайка — Аргентиною...

Передчуття того, що на «Дніпро-Арені» лучанам вестиметься непросто, звісно, були. Адже за чотири дні до поединку першості вони провели вкрай виснажливий кубковий матч. У Бериславі на Херсонщині підопічні Андрія Тлумака лише у додатковий час здолали середнячка Другої ліги — «Таврію-Сімферополь» (1:1 в основний час; 3:2 — за підсумками додаткового).

Але щоб одержати від дніпрян аж п'ять «сухих» м'ячів — таке й у жахливих снах нам не привиділося б! «Волинь» відверто «пливла» і пропускала голи на будь-який смак...

До речі, у воротах голкіпера лучан Богдана Когута «розписався» і його однофамілець Ігор Когут.

А ще склад суперника скидався на такий собі парад добре знайомих у Луцьку футболістів облич. Приміром, увесь матч за СК «Дніпро-1» відіграли экс-гравці «Волині» Сергій Логінов, Сергій Кравченко та Володимир Польовий (ще й

Перед матчем на «Дніпро-Арені» пом'янули «волинського Марадону» — Андрія Федецького.

І таку неприсмну роль гравці «Волині» виконували аж 5 разів.

« 23 серпня не стало легендарного гравця «Волині» 60-річного Андрія Федецького. »

забив нам того п'ятого!) Нещодавній лідер лучан Владислав Шаповал скромно вийшов на заміну. Лишень Редван Мемешев протягом усього поединку прогрівав лаву запасних. Таким чином СК «Дніпро-1» наздогнав «Волинь» у турнірній таблиці за набраними очками й випередив лучан за різницею забитих і пропущених м'ячів.

Ну а передувала розгромній поразці «хрестоносців» незрівнянно непоправніша втрата. 23 серпня не стало легендарного гравця «Волині» 60-річного Андрія Федецького. За луцький клуб «волинський Марадона» провів загалом 545 матчів, у яких забив 91 гол. Неабияким футболістом зверхням Андрія Стефановича також є син — відомий український футболіст, нині гравець львівських «Карпат» Артем Федецький.

Що ж до шостого туру в Першій лізі, то він загалом вразив неабиякою

результативністю команд. У шести зіграних поединках не ділі було забито аж 23 м'ячі.

У рамках 7-го туру 2 вересня о 18:00 «Волинь» прийматиме в Луцьку «Оболонь-Бровар».

Результати 6-го туру: «Балкани» — «Зірка» — 3:0; «Авангард» — «Суми» — 6:0; «Колос» — «Миколаїв» — 2:0; «Прикарпаття» —

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	СК «Дніпро-1» (Дніпро)	6	5	0	1	17-3	15
2	«Волинь» (Луцьк)	6	5	0	1	10-5	15
3	«Колос» (Ковалівка)	6	3	3	0	9-2	12
4	«Авангард» (Краматорськ)	6	3	2	1	13-5	11
5	«Балкани» (Зоря)	6	3	1	2	7-4	10
6	«Інгулець» (Петрове)	6	3	1	2	9-7	10
7	«Миколаїв» (Миколаїв)	6	3	1	2	5-5	10
8	«Металіст 1925» (Харків)	5	3	0	2	8-4	9
9	«Оболонь-Бровар» (Київ)	5	2	2	1	3-2	8
10	«Суми» (Суми)	6	2	1	3	7-16	7
11	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	6	2	0	4	2-4	6
12	«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні)	5	2	0	3	6-13	6
13	«Рух» (Винники)	6	1	1	4	4-8	4
14	«Агробізнес» (Волочиськ)	5	0	2	3	1-6	2
15	«Кобра» (Харків)	3	0	0	3	1-8	0
16	«Зірка» (Кропивницький)	5	0	0	5	1-11	0

У списку бомбардирів лідує Олександр Акименко («Інгулець») — 5 голів.

ЗА ВОРОТАМИ

Андрій ТЛУМАК,
головний тренер «Волині»:

«Хочу привітати нашого суперника з перемогою. Ми сьогодні повністю провалили матч. Можливо, це наслідок нашої кубкової гри, адже весь тиждень були в дорозі, плюс провели матч зі 120-ти хвилин.»

Дніпряни були свіжими сьогодні. Ми намагалися переломити хід поединку, перебудувалися і стали діяти в чотири захисники, але фізичні якості команди були на низькому рівні...»

«Рух» — 1:0; «Інгулець» — «Гірник-Спорт» — 4:2; СК «Дніпро-1» — «Волинь» — 5:0; матч «Оболонь-Бровар» — «Агробізнес» — відбувся вчора увечері; «Металіст 1925» відпочивав через зняття зі змагань «Кобри». ■

Цей День в історії
серпня
29

Гетьман Мазепа подарував переяславському собору книгу вагою 9 кілограмів 300 грамів

29 серпня 1561 року було завершено роботу над створенням національної святині України — Пересопницького Євангелія

Тарас СТЕПАНЮК

Його написали на історичній Волині: почали у Дворецькому монастирі (нині село Дворець Ізяславського району Хмельницької області), а завершили в Пересопниці теперішньої Рівненської області.

Дослідники в один голос говорять про унікальність цього Євангелія, яке написане староукраїнською мовою (церковнослов'янську адаптовано до живої української). У зв'язку з тим, що за канонами євангельський текст змінювати не можна, то перекладачі щедро коментували його. У тексті є багато тлумачень незрозумілих слів староукраїнською. А це особливо поцінують лінгвісти.

« Книгою користувалися століттями. »

Дослідники сходяться на думці, що переклад здійснив архімандрит Пречистенського монастиря Пересопниці Григорій, а переписувачем пам'ятки став вихованець волинської рукописної школи Михайло Василевич, син протопопа Сянницького. Мистецтвознавець Лев Скоп авторство мініатюр і орнаментів приписує майстрові Федуску із Самбора. Замовниками та фундаторами перекладу були волинська княгиня Анастасія Юрївна Заславська-Гольшанська, її зять і дочка — Іван та Євдокія Чарторийські.

Книгою користувалися століттями. За цей час тричі міняла палітурку: спочатку вона була обтягнута зеленим атласом, потім малинова і знову зелена. Одну з них — малинову з коштовними каменями — фінансував гетьман України Іван Мазепа, коли дарував Євангеліє переяславському собору.

Нині унікальна книга, на якій присягають президенти нашої країни, зберігається в Інституті рукописів Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. ■

ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ ІСТОРИК-АРХІВІСТ ВОЛОДИМИР РОЖКО

Володимир Євтихійович у радянський період збирав дисидентський самвидав, популяризував серед однокурсників поетичну спадщину неугодної владі Василя Симоненка, за що неодноразово був переслідуваний за місцем роботи та навчання

Руслана ЧАЙКА

За це свого часу його усунули з аспірантури Київського держуніверситету ім. Т. Шевченка, згодом — з посади наукового співробітника Волинського обласного краєзнавчого музею. Впродовж 1972–2011 років працював у Держархіві Волинської області. Активно популяризував волинське краєзнавство та спадщину діаспорного Інституту дослідів Волині у Вінніпезі. За участю Володимира Рожка було відкрито філії Інституту при ВДУ (2009) та Київській православної богословській академії УПЦ КП. Він — автор трьох десятків книг, двох тисяч публікацій з історії Української православної церкви на Волині. ■

■ Варто знати

Що цікавого цьогоріч на арт-шоу «Ніч у Луцькому замку»?

У Луцькій міській раді відбулася прес-конференція стосовно проведення десятого ювілейного фестивалю. З представниками ЗМІ спілкувалися радник міського голови Ігор Поліщук та директор департаменту культури Тетяна Гнатів (обоє на фото)

Фото Лариса ЗАНЮК

Лариса ЗАНЮК

Зазвичай фестиваль відбувався в липні, але цього року перенесли на 8 вересня і приурочили до 933-ї річниці заснування міста. Таким чином його зможе відвідати більше гостей, які повернуться з відпусток, та й погода буде не такою спекотною, — зазначив Ігор Поліщук.

— Змінилася дата проведення, але поєднання історії й сьогодення, давнього й сучасного залишається незмінною ознакою фестивалю, — додала Тетяна Гнатів: — 2018-й оголошено роком культурної спадщини в Європі. Тому цьогорічне дійство спрямоване на те, аби через сучасні технології підкреслити історичну значимість, велич і красу унікального об'єкта — Луцького замку.

Особливості програми фестивалю: — О 20-ї годині символічно відкриються ворота вежі замку, а вже

«Сучасне мистецтво представить гурт «ОНУКА» з уже відомими композиціями та новими з альбому «Мозаїка».

о 21.00 розпочнеться «SUMMIT у Луцьку» на знак першого саміту Європи задля миру. Згодом — церемонія запалювання вогню та частування «Гостини у княжому граді». Серед мистецьких колективів: королівський оркестр «HARMONIA NOBILE», квартет тенорів «TENORS BELCANTO», «LUMOS Orchestra» з програмою «Гра престолів», а також віртуозний балет «PAQITA» та перформанс «Світло ночі». На північ заплановане атмос-

ферне диво у вигляді 3D-мапінгу «Вартові часу» та арт-інсталяція Львівського театру «Воскресін-

ня». А сучасне мистецтво представить гурт «ОНУКА» з уже відомими композиціями та новими з альбому «Мозаїка». Тобто це буде ціле дійство з кульмінацією і фіналом. Окрім цього, триватимуть нічні театралізовані екскурсії. Особливу увагу акцентуємо на унікальній церкві Івана Богослова XII сторіччя, що на території замку, — розповіла Тетяна Гнатів.

Організатор арт-шоу — Луцька міська рада, а головний спонсор — фонд Ігоря Палиці «Тільки разом», який виділив мільйон гривень, інших меценатів оголосять під час заходу. Бюджет фестивалю — на стадії уточнення, як і гонорари артистам. Кількість квитків — обмежена, а їхня вартість — 400 грн. Запрошення традиційно нададуть соціальним категоріям — учасникам АТО, людям з обмеженими можливостями. Програма триватиме орієнтовно до 2-ї години ночі, а далі — екскурсії за бажанням. Усе продумано так, аби святкування Дня молоді та Дня міста продовжилося заходами у Луцькому замку.

Квитки можна придбати у касах Волинської філармонії та на сайтах: kasa.in.ua, karabas.com, kontramarka.ua

Вітаємо!

Ювілейний день народження 26 серпня відсвяткувала жителька села Пустомити Горохівського району **Алла Степанівна КУРИЛКО.**

Зичимо здоров'я від води джерельної,

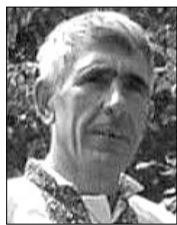
Багатства — від землі святої,
Неба голубого, хліба запашного,
Радості — від дітей,

поваги — від людей.

Хай сонце вам щиро сміється,
Хай все у житті удається,
Хай щастя завжди вас знаходить,
Здоров'я і радість у хату приходять.
Хай вас зігриває людська доброта
За все, що зробили за свої літа.
Щоб ваші стежини стелив дивоцвіт
На многая-многая-многая літ.

З любов'ю і повагою

чоловік Іван, сини Микола, Віталій, Андрій з дружинами, внуки Станіслав, Назар, Дарина, Вадим, Олександр, свати.

Золотий ювілей 25 серпня зустрів турботливий тато, хороший брат, позитивний дядько, невтомний трудівник і прекрасна людина **Іван Сергійович БОЙЧУК**

із села Тойкут Ковельського району.

Ваш прекрасний ювілей позбирав усіх гостей.

Друзів теж прийшло багато, щоб здоров'я побажати.

І в роботі, і в труді ви,

неначе молоді.

Тож дозвольте у це свято вам гараздів побажати.

Нехай квітне ваша нива, доля буде хай щаслива.

Чарку вип'ємо

за вас і цілуєм

мільйон раз.

З любов'ю

і повагою

сім'я Чапків

та велика

дружна родина.

24 серпня відзначила ювілей прекрасна, завжди молода і красива, активна, дивовижна жінка, мудрий керівник, найкраща дружина, донька, мама, сестра, бабуся, теща, сваха, жителя Луцька **Людмила Іванівна ДЕНИСЮК.**

За роком рік життя невпинно лине,

Дарує весен веселковий час.

У цю прекрасну ювілейну днину Вітання щирі ти прийми від нас.

Хай доля шле добро і щастя, Міцне здоров'я, море благ

земних, А щедрі дні, мов рушники

квітчасті, Нехай ще довго стеляться до ніг.

З любов'ю вся родина.

РЕКЛАМА

ПРОДАМ ДВІ КІМНАТИ (18,1 і 7,8 кв. м) у будинку малосімейного типу на просп. Відродження у Луцьку. Зроблений ремонт, поруч — садочок, школа, супермаркет. Тел. 095 708 44 15.

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

РЕАЛІЗУЄМО:
КОМБІКОРМ (для тварин і птиці), ПТИЦЮ (дорослі кури, бройлер, качка, м'ясояєчна, гуска, індик).
Доставляємо по області.
Тел.: 066-408-77-76, 067-362-95-32, 067-332-62-50, 067-332-68-00.

■ АртБарикада

Створення такого сучасного закладу — це наближення людей до мистецтва, а мистецтва — до людей.

Волинська родина Корсаків відновлює традиції меценатства.

« Це дійсно мегасучасний музей!!! »

У ПАРИЖІ — ЛУВР, А В ЛУЦЬКУ — МУЗЕЙ КОРСАКІВ

Обласний центр Волині у ці дні духовно збагатився. У ньому з'явився новий культурний об'єкт — Музей сучасного українського мистецтва Корсаків. В експозиції представлені понад 800 об'єктів живопису, скульптури, інсталяції, відеоарту більш як 100 українських митців XX — XXI століть. А відкриття співпало з презентацією виставки малярства Андрія Ментуха

Ось як побачила цю подію народний депутат України Ірина Констанкевич: «З нагоди свята наше місто отримало розкішний подарунок — Музей сучасного українського мистецтва Корсаків. І тепер ми, як усі світові столиці, маємо свою візитівку. Париж — Лувр, Берлін — Пергамон, Нью-Йорк — MOM, Мадрид — Прадо і Луцьк — теж тут — Музей українського мистецтва.

Це дійсно мегасучасний музей!!!
Дякую Лесі і Віктору Корсакам за щедрий дарунок.
Сумно, що Іван Феодосійович Корсак не дожив до цього дня...» ■

Розглядаючи експозиції, можна міркувати про вічне, а можна, за Екзюпері, очистити душі від невігластва.

■ Наша фішка

Представниці молодіжного фольк-гурту з університету Анкари (Туреччина) заворожували красою й граційністю.

А танцівниці з Мумбаю (Індія) зацікавили не лише любителів індійських фільмів...

У центрі Волині — яскраве різноманіття культур світу.

«НЕХАЙ НАС, РІЗНИХ, ОБ'ЄДНУЄ КУЛЬТУРА І НЕ БУДЕ ВІЙНИ»

Обласний центр Волині минулого тижня полонив своїм різноголоссям співу і витонченими танцями XV Міжнародний фестиваль «Поліське літо з фольклором»

Олександр ДУРМАНЕНКО

А вулиці древнього Лучеська цьогоріч приймали фольклорні колективи з України, Литви, Туреччини, Італії, Єгипту, Мексики та Індії. — У ці дні ми бачили прекрасні та колоритні виступи різних народів світу. І зрозуміли — хоч ми й різні, проте

« Вулиці древнього Лучеська цьогоріч приймали фольклорні колективи з України, Литви, Туреччини, Італії, Єгипту, Мексики та Індії. »

маємо і дещо спільне. Тож нехай нас єднає мистецтво, культура,

а в цьому світі більше не буде війни, — звернувся Григорій Пустовіт до гостей та глядачів на церемонії закриття фестивалю, який у Луцьку вже став культовим, адже відбувається з 1994 року. І як правило — під акомпанемент дощу. Недарма ж його в народі ще й так називають: «Поліське літо з фольклором і дощем». ■

■ Ті, що тримають небо

Анастасія Каспрук: «Тішуся, що донька Юлія схожа на бабусю і пишається її прізвищем».

Фото Людмили ВЛАСЮК.

Графіка гелевими ручками із серії «Затонулі цивілізації» — те, що найбільше вражає.

Доторкніться до космосу Лесі Каспрук

У Художньому музеї, що в Луцькому замку, в ці дні експонується виставка «Митець і місто. Відкриваємо імена: Леся Каспрук (1943–2015)» до 75-річчя від дня народження художника і педагога. Здійснити цю давню мрію Лесі Павлівни не вдалося за життя, але спільними зусиллями стало можливим тепер завдяки ідеї кандидата історичних наук, заступника директора з наукової роботи Волинського краєзнавчого музею Євгенія Ковальчук, благодійному фонду Ігоря Палиці «Тільки разом», у рамках програми «Культура і духовність» і великими стараннями доні та внучки мисткині

Лариса ЗАНЮК

Сліди епохи стираються, — розпочала імпрезу Зоя Навроцька. — Ми втрачаємо носіїв інформації ХХ століття. З болем спостерігала поруйнувані вітражі готелю «Україна», кінотеатру «Промінь», мозаїки на зупинках, розбиті кувалдами. Ця художньо-меморіальна виставка — промінь надії, що не все втрачене...

Напрацювання Лесі Каспрук упродовж півстоліття як живописця, графіка, театрального художника та педагога вилитося у понад сто художніх творів виставки: портрети, натюрморти, пейзажі, картини-мініатюри із серії «Гармонія», виконані гелевими ручками. І це лише частинка того, що змогли розмістити у двох залах музею, хоч організаторам експозиції хотілося сказати багато. Виставку доповнюють фото Луцька 1960–1980-х. Леся Каспрук залишила помітний слід у культурно-мистецькому житті цього періоду.

— Усі роботи мама складала на шафу. Ніколи не продавала їх, лише роздаровувала, — розповідає донька художниці Анастасія Каспрук. — Її графіка є в Руслани Лижичко, в друзів із Білорусі, Італії, а виставки влаштовувала лише вдома в тісному колі: діставала рисунки й чіпляла у своїй кімнаті, коли до неї приїздила в гості кума або похресниця. Казала: «Нашого брата визнають більше після смерті». Учні з художньої школи її дуже любили і досі приходять на могилу. А період роботи в театрі мама вважала найщасливішою порою.

— Бабуся, наче енциклопедія, знала відповіді на всі запитання, — захоплено

згадує рідну людину внучка Юлія, що ніби зійшла з автопортрета художниці, де зображено дівчиною зі сміливим поглядом. А ось на іншому — доросла жінка, яка приймає всі життєві виклики. Портрети старенької мами пройняті любов'ю до кожної зморщечки. В очах — задума, турбота. Дивовижно, що почуття любові передано у квітах і пейзажах — легких, наче подих. Можливо, тому ці твори такі душевні й ліричні, що писалися не на замовлення, а для себе, в моменти високих емоцій. На одному полотні — кольорові дерева, ніби створені з патьоків акварелей, освітлених сонцем, на іншому — дерева із чорним гіллям понуро заволочують небо.

Євгенія Ковальчук протягом року систематизує ці роботи.

«Затонулі цивілізації. Єгипет».

Прийшла в життя, щоб зазвучати картинами.

«Кожен міліметр полотен гелевими ручками із серії «Гармонія» можна вивчати годинами. Давно не бачила на виставках подібного.»

— Знаю Лесю Павлівну з дитинства. Возила їй півонії, а вона їх малювала. Але і я здивувалася, коли побачила, скільки всього створено, складено на шафу.

Мені хотілося відкрити людям мисткиню, яку знала й цінувала, популяризувати її ім'я. Вона працювала викладачем у художній школі, в драматичному театрі — художником-постановником, маючи дві художні освіти (Львівські училище прикладного мистецтва ім. І. Труша та поліграфічний інститут ім. І. Федорова), творила як живописець і графік.

Екслібриси, портрети, живопис сангіною й аквареллю, книжкова графіка приковують увагу реалістичністю, точністю ліній і деталей. Кожен міліметр полотен гелевими ручками із серії «Гармонія» можна вивчати годинами. Давно не бачила на виставках подібного. В одному з екслібрисів пані Леся зобразила себе вічним співцем прекрасного з лірою в руках. А коли не малювала, писала поезію й залишила цілий стос зошитів із віршами. Мріяла видати збірку, бо проілюструвала книжечку вибраного.

Талановита, розумна, інтелігентна, красива й стильна... Такою згадують Лесю Павлівну сучасники й учні, друзі, які вчилися й працювали разом із нею в школі, у театрі та прибули на відкриття виставки.

Іконописець Максим Шиманський, учень Лесі Павлівни, пам'ятає деякі з картин ще у процесі їхнього написання, він захоплювався нею як педагогом і майстром. Директор Волинського краєзнавчого музею Анатолій Силюк подякував родині художниці за роботи, передані у фонди.

— Живе людина, творить, ніхто її наче й не помічає, коли ж відходить, стає поцінована суспільством. Велике щастя, що маємо кого відкривати, завдяки ентузіастам — збудувачам цього процесу. Кожна картина Лесі Павлівни — то емоція, настрої, трепетна жіноча ніжність, — проїнявся виконувач обов'язків луцького міського голови Григорій Пустовіт.

Іван Гаврилюк, директор художньої школи, в якій Леся Павлівна працювала, знав її як скромного педагога. А тут, каже, зробив відкриття, бо роботи заявляють про неї дуже голосно. Поєднувати творчість і просвітництво важко, але їй це вдавалося.

— Але чи змогла Леся Каспрук зреалізувати себе як художник? — ставила запитання присутнім митцям Зоя Навроцька. Кожна висловив обережне припущення. Доктор мистецтвознавства Олена Никорак зі Львова вважає, що ця людина прожила недаремно, аркуші, писані для душі, перетворилися на музейні експонати, хоча повноцінно реалізуватися не могла через життєві обставини. І кераміст Ольга Безгалків, критик Микола Дьомін високо оцінили її роботи.

— «Ми у життя прийшли, щоб зазвучати — скульптурою, картиною, рядком», — словами Романа Лубківського охарактеризувала творчість митця провідний науковий співробітник музею Тамара Левуцька. — Леся Каспрук звучала. Вона вдивлялася у своє обличчя і через самопізнання йшла до розуміння інших. Рисунок, як лакмусовий папір, виявляє натуру художника. Вона — естет, романтик, вічний співець прекрасного. За Нікола Пуссенем, класиком живопису, ми отримали насолоду від гри кольору, ліній, думки, втіленої у творі. Та тільки трохи доторкнулися до її космосу... ■

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь» новачки на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94		ВІДДИЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора		Місцевого самоврядування і сільського життя	
Уліцький Василь Михайлович	72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович	72-51-02
Світліковська Галина Йосипівна	72-20-07	Інформації	
Рузак Петро Макарович	72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Римар Микола Анатолійович	72-38-94	Соціального захисту	
Научук Сергій Васильович	72-51-02	Сомова Євгенія Володимирівна	72-38-94
Відповідальний секретар		Економіки	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02	Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Заступники відповідального секретаря		Освіти і культури	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66	Занюк Лариса Віталіївна	72-38-94
Банаша Олена Андріївна	72-06-66	Реклами і маркетингу	
Головний художній редактор		Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07
Міщук Олександр Ярославович	72-06-66	Листів і зв'язків із читачами	
Головний бухгалтер		Снічук Христина Миколаївна	72-38-94
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07	Приватних оголошень	
		Тимошук Руслана Борисівна	72-39-32
		Спеціальні кореспонденти	
		Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
		Криштоф Олег Степанович	72-51-02
		Фотокореспонденти	
		Філюк Олександр Миколайович	72-06-66
		Дурманенко Олександр Олександрович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 2600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Реєстраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тираж 33100.
Замовлення №662.**